

Restaurang -83, en kontrollaktion

Av skattejuristen Jan Thörnhammar

Inledning

För att kunna kontrollera den skattskyldiges deklaration har taxeringsmyndigheterna bl a utrustats med befogenheten att utföra taxeringsrevision. Den syftar till att göra en mera fördjupad granskning av uppgifterna som lämnats till ledning för taxering. Det har ibland befunnits nödvändigt att utföra revision av en hel bransch. RSV initierar de riksomfattande kontrollaktionerna där hela eller delar av en bransch kan vara föremål för kontroll. För att underlätta arbetet insamlar RSV visst kontrollmaterial för en första studie. Det är huvudsakligen länsstyrelsen i resp län som ansvarar för att revisionerna utförs. En kontrollaktion har ansetts befogad mot restaurangbranschen. Den påbörjades med utgångspunkt från taxeringsåret 1983, därav namnet, Restaurang -83.

Taxeringsrevision är en resurskrävande arbetsform och det är uteslutet att genomföra fördjupade granskningar av alla rörelser i riket. RSV gör ett urval som sedermera distribueras till resp län. För detta ändamål inhämtades vid "Restaurang -83" uppgifter från bryggerier och Systembolaget avseende restaurangens inköp av starköl, vin och sprit. Eftersom krögaren enligt lagen om handel med drycker varje kvartal (numera tertialvis) skall lämna en statistikuppgift till länsstyrelsens allmänna enhet avseende dels prissättning inom de tre varuslagen vin, sprit och starköl och dels försäljningen under kvartalet finns det förutsättningar att genomföra visst urval för revision. Den inhämtade uppgiften om mängden jämfördes med krögarens prisuppgift och stämades också av mot krögarens uppgift om försäljningen. I de fall allt för stora skillnader förelåg mellan den försäljningsintäkt krögaren "borde" ha haft och den han redovisat togs rörelsen ut för revision.

Urvalsmekanism — revision

Metodikerna vid urvalet av rörelser till revision finns det knappast något att

erinra emot. Däremot torde det redan av inledningen framgå att metodiken knappast uppfyller kraven på fullständig revision. Det är ju endast fråga om grova uppskattningar utan hänsyn till exempelvis avvikelser från den prisuppgift som lämnats på kvartalsuppgiften. Metodiken anger således en hypotetiskt maximalt beräknad försäljningsintäkt. Endast en grov uppskattning och schablonmässig avstämning har skett. Påfallande ofta återfinns dock revisionspromemorior som i allt väsentligt inte innehåller mer än den här angivna informationen samt en avstämning av in- och utgående balanser inom resp varuslag. Detta leder dock ofta till att revisorerna påstår att "undanhållna" intäkter finns.

Undanhållna intäkter?

Använder Lst:s revisionsenhet RSV:s modell för urval utan att komplettera den med en rad uppgifter avseende bl a prissättning av resp sort, inventering av faktisk varuåtgång inom resp varuslag uppkommer alltid differenser hos en viss kategori av restaurangrörelser. Det skall därvid särskilt noteras att det förekommer revisioner där metodiken även utgjort grund för revision av varuslaget mat, d v s att utifrån inköpskontot mat uppskatta inkomsten. Slutsatsen har sedermera legat till grund för yrkande om höjd taxering. Det finns därför i korthet anledning att beskriva några kategorier krogar där det ofta föreligger differenser.

1. Gourmetrestauranger, som använder väsentliga mängder vin och sprit vid matlagning (flambering, pepparstek, garnering, såser etc). Det finns exempel på krogar som använder vin och sprit vid matlagning till ett försäljningsvärde av 30—35 000 kr per månad.
2. Restauranger, som ofta har lockerbjudande i form av regelbunden s k "Happy Hour" och liknande arrangemang där priset väsentligt understiger kvartalsrapportens angivna priser.
3. Beställningsrestauranger, som regelmässigt anordnar stora beställningar till kanske ett 100-tal gäster varje gång där kuvertavgiften är väsentligt lägre än vid à la carte försäljning. Varje beställning är en affär för sig med varierande resultat.

Vid sidan härom uppkommer differenser hos den krögare som är nöjd med bruttovinsten och av den anledningen inte behöver förbättra den interna kontrollen. Han får tveklöst störst problem vid revisionen eftersom ingen tror honom.

Samtliga krögare försätts i en utomordentligt svår bevissituation då "den undanhållna intäkten" uppmärksammas. Metodiken i kalkylen medför ofta att differenser mer eller mindre konstrueras. Ur den synvinkeln finns det anledning att kort beröra metodfelen som uppstår till följd av bl a den differentierade prissättningen inom varuslaget sprit.

Krögarens prissättning

Av kvartalsrapporten framgår endast priset på Svenskt Brännvin. Lst:s revisorer genomför kalkylen på flera sätt. Antingen fastställs "ett försiktigt beräknat genomsnittspris", eller utgår man från kvartalsrapportens prisuppgift och det bruttovinstpålägg som därmed också indirekt anges. Båda beräkningarna leder till ett felaktigt resultat eftersom i kvartalsrapporten lämnas prisuppgift på endast en sort bland många och det föreligger alltid en differentierad prissättning. Priset på Brännvin är ett och priset på exempelvis Cognac ett annat. Den senare sorten har ofta ett väsentligt lägre påslag trots att priset är högre än Brännvin.

Den differentierade prissättningen inom varuslaget sprit medför att om en revision skall uppnå ett riktigt resultat måste varje sort utredas var för sig. Först därefter går det att jämföra resultatet med den bokförda försäljningen. Den typen av utredning saknas genomgående i de 20-tal mål där jag har initierad information om förhållandena. Kontrollaktionen medför emellertid att flera frågor av liknande karaktär ställs på sin spets. Taxeringsmyndigheterna utför en schablonmässig beräkning av intäkterna och övervältrar därefter bevisbördan på den skattskyldige, som tvingas till att styrka det felaktiga i revisionspromemorian.

Praxisskillnad mellan länen

Det föreligger skillnader mellan lärens sätt att utföra kalkylerna och de avdrag som medges. Vissa län låter kvalificerade revisorer utföra beräkningarna som därvid gör en omdömesgill avvägning. Andra län tillämpar den schablonmässiga metoden strikt utan avräkning för exempelvis svinn som tveklöst torde förekomma inom alla former av tillverkning och försäljning oavsett om det rör vin, sprit, starköl eller någon annan vara. Svinn av starköl medges regelmässigt med 5 % och vissa län medger också svinn inom övriga varuslag utan särskild erinran från den skattskyldige. Andra län vägrar kategoriskt att medge svinn inom varuslagen vin och sprit. Skillnaden i lärens olika praxis skall vägas mot taxeringslagens inledande paragraf om likformighet och rättvisa. Bevisfrågorna som aktualiseras är dessutom av sådan karaktär att rättsutvecklingen kan påverkas.

Bevisbördan

Revisionen utförs enligt de riktlinjer som beskrivits ovan. Det kan konstateras att differenser ofta uppkommer på grund av metodfel och bristande kännedom om faktiska förhållanden hos den enskilde krögaren. Eftersom branschen har tämligen höga påslag inom varuslagen vin, sprit och starköl medför relativt små volymbrister stora beloppsmässiga differenser. Frågan

som därvid ställs på sin spets är huruvida den schablonmässiga metoden som beskrivits ovan i tillräckligt hög grad uppfyller kraven på revision.

Den bevisbörda som åläggs krögaren står inte i paritet med Ti:s. För att kunna bemöta påståenden i revisionspromemorian tvingas krögaren till en fullständig revision och genomgång av samtliga varuslag, inköp, priser, avvikelser från "normalprislistan" samt utredning i övrigt för att styrka rörelsens förutsättningar. Ett genomgående drag är nämligen att Ti inte beaktar utredning som inte styrkts i form av kvitton, kontrollremсор, fakturor etc. Det skall därvid särskilt poängteras att det ofta är fråga om flera räkenskapsår med omfattande räkenskapsmaterial. Eftersom restaurangverksamheter rymmer både tillverkning och försäljning är arbetet mycket betungande och ibland omöjligt.

Situationen blir än mer besvärlig eftersom branschen lider av ett mindre gott anseende i skattesammanhang med misstankar om oegentligheter. Detta medverkar till att krögarens utsago om förhållanden "inte anses förtjäna tilltro".

När Ti väl fullgjort sin beviskyldighet är det den skattskyldiges tur att visa att hans invändningar om ändring i taxeringen i alla fall inte skall äga rum är befogade. Härvidlag bör inte alltför höga krav ställas på den skattskyldige. Man bör knappast begära mera än vad som fordras av en skattskyldig i en vanlig taxeringsprocess när Ti har gjort sannolikt att den skattskyldiges deklara-tionsuppgifter i något hänseende inte är riktiga, se Hermanson, Sandler m fl Taxeringshandboken sid 371.

Det bevisläge som uppstår skall också vägas mot den omständigheten att den skattskyldige varken medges biträde enligt rättshjälpslagen, eller ersätts för kostnaderna i förvaltningsprocessen. Det borde stå utom allt tvivel att den bevisbörda krögaren åläggs i dessa revisioner inte kan klaras av utan omfattande hjälp av revisor och/eller skattekundig jurist.

Situationen rimmar också illa med att Ti även skall tillvarata den skattskyldiges rätt i processen. Ett uppenbart tvåpartsförhållande föreligger i dessa mål.

Den omkastade bevisbördan har genom kontrollaktionen mot restaurangbranschen blivit konkret. Det måste emellertid i första hand åligga Ti att styrka förekomsten av oredovisade inkomster. Först därefter kan den skattskyldige tvingas styrka att oredovisade inkomster inte föreligger. I annat fall är den skattskyldige rättslös gentemot skattemyndighetens påståenden.

Utvecklingen

Krögarmålen visar på ett typiskt sätt den ojämna ställningen mellan parterna i en skatteprocess och inkomstrevision. Den leder snabbt till en ohållbar situation.

Hur skall t ex en livsmedelshandlare ha sin redovisning ordnad för att kon-

tinuerligt kunna styrka extrapriser, rabatter, varor som slängts p g a att förbrukningstiden utgått etc. Advokater, konsulter och liknande yrkeskategorier som säljer tid debiterar normalt sett aldrig åtta timmar om dagen trots att de i regel arbetar väsentligt mer än åtta timmar. Om en advokat endast debiterar sex timmar om dagen betyder detta att två timmar fakturerats oredovisat? Hur skall näringsidkare skydda sig mot dylika påståenden från skattemyndigheternas sida?

Bokföringslagen

Bokföringslagen reglerar på vilket sätt räkenskaperna skall föras så att rörelsens resultat fortlöpande och tillförlitligt skall kunna avläsas. Bokföringens beskaffenhet borde därför få avgörande betydelse i det enskilda målet. Om bokföringslagens regler frångås bör annan lagstiftning läggas till grund här för.

Det finns emellertid inga detaljerade regler i TL ifråga om förutsättningen för skönstaxering eller inkomstberäkning då det föreligger brister i deklara-tionsmaterialet. Praxis är dock ganska klar beträffande vissa typer av brister. Det är däremot svårt att ange gränsen för skönstaxering och ett principiellt godtagande av deklARATIONEN. Åtskilliga skönstaxeringsmål i RR och KR har stått sig men med avsevärda nedsättningar av beloppen vilket torde ha sin förklaring i stringentare beviskrav i överinstanserna.

I rättstillämpningen skiljs mellan formella och materiella brister i deklara-tionen. Båda typerna av brister kan dock föranleda skönstaxering. Det måste emellertid röra sig om väsentliga brister och felaktigheter som medför att bok-föringen/deklARATIONEN framstår som ett otillförlitligt underlag för en riktig taxering.

Bokföringens status påverkar också bevisbördans placering. Hermanson, Sandler m fl anger på sid 61 i Taxeringshandboken att ”om anteckningarna skett på ett formellt godtagbart sätt men i verkligheten visar sig vara oriktiga förlorar de naturligtvis i värde och det processuella läget blir avsevärt försämrat för den skattskyldige med risk för att han åsätts skönstaxering”. Visst vits-ord äger således bokföringen eftersom man härav också kan dra slutsatsen att ”om taxeringsmyndigheterna vid den kontroll av anteckningar och sådant som de är berättigade att vidta finner dessa vara korrekta och någon befogad anmärkning inte görs av myndigheterna, skall den skattskyldige inte behöva riskera någon avvikelse från deklARATIONEN i form av skönstaxering”.

På grund av det anförda kan man dra den slutsatsen att Ti har avsevärt hög-re beviskrav då bokföringen är formellt riktig. Det är också rimligt utgå ifrån att beviskraven i stort sett borde överensstämma med kraven vid eftertaxering även om det gäller besvär. Det kan ju knappast krävas att den skattskyldige skall ha en mera omfattande bokföring än vad bokföringslagen föreskriver. Några rättsfall ger vägledning.

Rättspraxis

Några rättsfall förekommer i skriftväxlingen med Ti i samband med krögarmålen. Det finns därför anledning att i korthet beröra dessa samt några mål som avgjorts senare för att se hur rättsutvecklingen påverkats.

Av RÅ 1968 Fi 199 framgår bl a att "de anmärkningar som vid taxeringsrevisionen framställts mot räkenskapernas formella beskaffenhet är i och för sig icke av beskaffenhet att rubba tilltron till bokföringen". Trots detta ansågs det föreligga skäl för skönstaxering, eftersom det på annat sätt framgått att oredovisade inkomster förelåg. Det är därvid avgörande vilken ytterligare information som måste finnas för att rätten skall dra den slutsatsen att oredovisade inkomster uppenbarligen föreligger.

Ett mål som fått viss uppmärksamhet avgjordes genom RR:s dom den 8 oktober 1984 avseende en korvhandlare¹. Ti ansåg att den skattskyldiges låga bruttovinst i förhållande till branschen i övrigt skulle vara grund för skönstaxering. Så skedde också både i LR och KR men RR sa uttryckligen att "av utredningen har emellertid inte framkommit några omständigheter som styrker att NN lämnat oriktigt meddelande till ledning för taxeringen". Förutsättningarna för skönsmässig eftertaxering ansågs därmed inte föreligga.

Man kan således av tillgänglig praxis dra den slutsatsen att endast en jämförelse av bruttovinsten inte räcker för att styrka att oriktig uppgift lämnats. Det bör särskilt understrykas att den rörelse som varit ifråga i RR:s dom är av tämligen enkel beskaffenhet med få varuslag, en enhetlig prissättning och få anställda. Det är således raka motsatsen till en restaurangrörelse med en komplicerad bild av omnämnda betingelser.

Mot bakgrund av RR:s dom finns det anledning att studera hur domstolarna resonerar i Restaurang -83. Av en nyligen avkunnad dom i LR i Gävleborgs län framgår att "det sätt på vilket NN redovisat sina dagskassor inte i och för sig anses medföra att grund föreligger för att underkänna hans bokföring och beräkna rörelsens resultat efter skön". LR har således godkänt bokföringen, men konstaterar vidare att "däremot har vid taxeringsrevision — genom en jämförelse mellan inköpta mängder starköl och vin, de priser NN tillämpat vid försäljningen av dessa varor och bokförd försäljning — gjorts sannolikt att NN lämnat betydande intäkter (64 544 kronor min notering) oredovisade."

NN förmådde således inte förklara avvikelserna från prislistan eller i övrigt ge en tillförlitlig förklaring till hur differensen uppkommit. Det skall därvid noteras att Ti:s kalkyl avser en maximalt beräknad försäljningsintäkt, beräknad efter tidigare redovisade principer. Några garantier för att NN åsatts en riktig taxering kan knappast anses föreligga.

LR i Stockholms län avgjorde nyligen två liknande mål avseende samma rörelse men för två taxeringsår. Både besvärreglerna och reglerna om eftertaxe-

¹ RÅ84 1:79, återgivet i SN 1986 s 54.

ring tillämpades. Av domskälen framgår emellertid att det i sak inte förelegat någon skillnad i bedömningen. Den skattskyldige eftertaxerades och dennes egna besvär lämnades utan bifall. Det anmärkningsvärda är LR:s motivering som var densamma i de båda målen. "Någon avstämning av den i NN:s redovisade försäljning mot faktisk varuåtgång finns inte att tillgå. Underlaget för bolagets deklaration får med hänsyn till föreliggande omständigheter anses så bristfälligt att inkomsten av öl- och spritförsäljningen måste uppskattas till ett efter omständigheterna skäligt belopp".

Domskälen är häpnadsväckande eftersom kraven vida överstiger gällande lag. Varken i bokföringslagen eller i relevant lagstiftning i övrigt ställs krav på att en näringsidkare skall ha sin bokföring ordnad så att en avstämning av faktisk varuåtgång fortlöpande skall kunna ske. Avsaknaden härav har dessutom lett till eftertaxering. LR:s ledamöter kan knappast ha ägnat motiveringens innebörd en tanke.

Rättspraxis skall ställas mot den praktiska vardag som krögarna upplever och möjligheten att bemästra differenserna.

Intern kontrollsystem

En krögare är givetvis angelägen att minimera rörelsens kostnader. Ett internt kontrollsystem är emellertid i hög grad beroende av rörelsens resultat och kostnadsläge i övrigt. Kontroll är i regel inget självändamål. Med kontroll följer alltid kostnader.

En restaurangrörelse är personalintensiv och under högsäsong arbetar dessutom ofta extraanställd personal i form av skolungdom och/eller mindre bransch-kunnig personal. Restauranger har ofta långa öppettider med ansvarsöverlämnande mellan arbetspass. I rörelsen hanteras en stor del likvida medel och man säljer drycker "i lös vikt", som t ex fatöl. Det är ofta en stressig miljö med en stor del av försäljningen under vissa kortare tider. Alla dessa omständigheter medverkar till att kontrollsystem blir dyra. Kostnaden skall också vägas emot det svinn rörelsen har utan kontrollsystem. Inget kontrollsystem är hundra procentigt och många krögare väljer därför att lita på personalen eller i övrigt tyst acceptera ett visst bortfall. Ett sådant bortfall kostar krögaren värdet av varornas inköpskostnad. En taxeringsrevision behandlar emellertid aldrig inköpsvärdet utan värdet är försäljningen som på vin, sprit och starköl ofta är inköpsvärdet med ett påslag om 300 %. "Betydande belopp" hos taxeringsmyndigheterna, låt oss säga 100 000 kr, motsvarar för krögaren ett bortfall om 25 000 kr. På ett år räknat således kanske mindre än 2 000 kr mer månad, i form av ökad råvarukostnad.

Härav kan man dra den slutsatsen att bortfallet måste vara betydande i krögarens sätt att räkna, innan särskilda kontrollfunktioner företagsekonomiskt kan motiveras. De är dessutom ingen garanti för att svinnet eller bortfallet upphör.

Krögarens situation i övrigt vid revision

Den hypotetiska differensen anses genom rättspraxis automatiskt ha kommit fåmansbolagsägaren till godo såsom lön. Bolagets taxering ändras således inte på annat sätt än att arbetsgivaravgift och mervärdeskatt beräknas på det "undanhållna beloppet". Jakten på den s k ekonomiska brottsligheten har emellertid medfört att de administrativa rutinerna ändrats så att betalningsansvaret för skatter och avgifter tidigarelags. Arbetsgivaravgift och mervärdeskatt debiteras således redan efter det att revisionspromemorian upprättats, d v s utan att den skattskyldige haft möjlighet att komma med erinringar mot promemorian. Betalning av tillkommande skatter och avgifter skall ske mycket kort efter det att promemorian upprättats. Betalningsansvaret hänger inte samman med laga kraftägande beslut. Besvärstiden kan således löpa helt oberoende av betalningsansvaret. Beträffande momsens gäller att preliminära beslut inte kan överklagas. Den skattskyldige måste begära ett slutligt beslut och därefter överklaga till LR. Det är först i samband med besvär som frågan om t ex anstånd angående betalning kan prövas. Eftersom beloppet redan debiterats och betalningsfristen ofta endast är två—tre veckor restförs beloppet hos kronofogdemyndigheten och indrivningsåtgärder påbörjas. I stort sett samma rutiner gäller beträffande arbetsgivaravgifterna. Den omständigheten att betalningsansvaret inträder väsentligt tidigare än besvärstiden utgår innebär att beslutet är exegibelt redan innan det vunnit laga kraft. En grundläggande rättsprincip har därvid åsidosatts.

Vid sidan om administrativa åtgärder som omedelbart aktualiseras i samband med inkomstrevision av beskrivet slag inleds ofta polisiära insatser. Åklagaren får en preliminär revisionspromemoria och fattar därpå beslut om säkerhetsåtgärder. Krögaren ifråga väcks ofta tidigt en morgon då polisen genomför husrannsakan. Att hustru och många gånger även minderåriga barn väcks av polisen tar man i dessa sammanhang ingen hänsyn till. Därtill kommer den massmediala schavotteringen. Jakten på den s k ekonomiska brottsligheten har hög prioritet.

Krögaren kan alltjämt hantera situationen trots att han blivit pressad av myndighetsutövningen. Det viktiga är att rörelsen alltjämt kan fungera. Promemorian sänds emellertid också för kännedom till Lst:s allmänna enhet. Allmänna enheten har till uppgift att administrera och kontrollera efterlevnaden i lagen om handel med drycker och kan därvid p g a att "rörelsens ekonomiska resultat inte kan följas" återkalla tillståndet att servera alkoholdrycker. Rörelsen tvingas inom kort i konkurs.

Samtliga tidigare beskrivna händelser kan tillrättaläggas genom besvär, men försätts rörelsen i konkurs upphör verksamheten och därmed också krögarens möjlighet att bekosta en fortsatt utredning. Socialstyrelsen som prövar allmänna enhetens beslut avskriver ärendet eftersom bolaget inte längre existerar.

Avslutning och kommentar

Myndigheternas ingrepp vid differenser till följd av inkomstrevision är oftast kraftfulla och i flera fall okänsliga. Av den anledningen är det utomordentligt viktigt att taxeringsrevisioner sker omdömesgillt, att alla kända fakta och övriga omständigheter kommenteras i promemorian och vägs mot varandra, att krögarens egna uppgifter tillmäts betydelse och att taxeringsrevisorerna tillvaratar alla tillgängliga fakta oavsett till vems fördel de talar.

En taxeringsrevision bör upprätthålla en hög standard. En schablonmässig uppskattning av inkomster förtjänar inte namnet revision. Påfallande ofta synes också revisioner ha utförts av personal med bristande grundläggande kunskaper om elementära bokföringsrutiner och en liten förståelse för vilka konsekvenser en promemoria kan medföra för den skattskyldige.

Det förefaller dessutom befogat med kritik riktad mot RSV som initierat granskningen. Tillämpningsföreskrifter till länens revisorer eller anvisningar om hur revisionen skall utföras synes i allt väsentligt saknas. Den skillnad som finns i praxis mellan länen belägger denna brist.

Det finns också anledning att ifrågasätta huruvida det går att överhuvudtaget genomföra inkomstrevision efter så schablonmässiga principer när riskerna för ett felaktigt resultat är så påtagliga. Detta måste vägas mot de effekter en dåligt genomförd revision medför för den skattskyldige.

Bokföringen innehåller uppgifter om inköp och försäljning. Kontrollaktionen inriktas emellertid mot ledet mellan inköp och försäljning. Det finns ingen bokföring som innehåller svaret på de frågor som följer av att differenser uppdagas. Krögarens bevisläge är därmed utomordentligt dåligt. Av den anledningen är det väsentligt att taxeringsrevisorerna sätter sig in i de förhållanden som gäller hos resp krögare. Bokföringen och omständigheterna är avgörande. I revisionspromemoriorna saknas emellertid information om båda dessa faktorer. Hur skall då en rättvis taxering komma till stånd?

Ett genomgående drag i revisionerna är också att det saknas bevisning för huruvida den skattskyldige tillgodogjort sig differensen eller inte. Trots allt föreligger det en skillnad om t ex personalen druckit upp spriten eller ölet. Det är inte rimligt att krögaren som kanske aldrig ens hanterat likvida medel och inte heller sköter redovisningen automatiskt skall påföras en differens av förevarande slag. Det är svårt att acceptera att Ti:s bevisvärigheter lett till att oskyldiga påförs betydande belopp enbart av den anledningen att rörelsen inte i detalj kan redovisa varuåtgången. För många krögare innebär RSV:s kontrollaktion ekonomisk ruin. Den som misstänks för ekonomisk brottslighet drabbas orimligt hårt.

Kampen mot den ekonomiska brottsligheten har bl a lett till att i varje fall underinstanserna successivt accepterat ett allt för stort mått av godtycke och då kan rättssamhället bli ett minne blott.

Skall vi som medborgare i samhället verkligen stillasittande acceptera denna

utveckling. Är inte tiden mogen för offentliga biträden i förvaltningsprocessen eller i varje fall möjlighet för den skattskyldige att få ersättning för rättegångskostnaderna då han vinner målet. Många domar grundas på ett otillräckligt beslutsunderlag. Ti:s skyldighet att även tillvarata den skattskyldiges intresse samt förvaltningsdomstolarnas utredningsplikt är uppenbarligen ingen hjälp.

I en artikel i nästa nummer behandlar förste byråsekreteraren Alf Westermarck, verksam vid RSV:s kontrollsektion, vissa frågor i anslutning till kontrollaktionen.

REVISOR till centrala Stockholm

Vi önskar: aukt eller godk revisor

Vi är: byrå från 20-talet

13 personer, varav 2 godkända revisorer

1 jurist och

1 controller

Arbetsområde: konsultationer, revisioner o dyl

Du kan välja heltid eller deltid

Är Du egen företagare och ogillar adm så vore detta orsak att ringa till Einar Hamberg 08/21 01 80

PARSELLS REVISIONSBYRÅ AB
Barnhusgatan 3 – 111 23 Stockholm